

MIRAKUL O PRAVEDNIKU

Slidi ino čudo. Čte se da jedan pravadan človyjek pusti vse imjen'je za čast svete divi Marije, i pojde v hodočastvo po svitu, prose i prihajaje mjesta sveta i navlašć cr'kav svete Marije. I pozdravlaše ju vazda, zjutra i večer kamo koli grediše, govore: "Zdrava Marije, milosti pl'na, Gospod s toboju!"

I bi da jedno krat mimohojaše po pustini. I naidošē ondi razbojnici i ubojice od svoh zlobnih n'ravi, i vidivše ga i m'neće da pravadnik bil bi i svet. I mneći da ima v nadrih vrićice pinezi, i tud'je potaknu j d'javal i vskočivše na nj i ubiše ga. I ne najdoše pri njem ne veće jedan pinez. I počaše biti velmi dreseli i govorahu: "Da vele zla učinismo ubivše ga!" I zatim pogreboše ga stran puti, da se ne pronese ot nih. Tada palicu ki biše nosil ov pelegrin vtrknuše v grob jego, nad usti jego. I ispusti koren'je milostiju Marije divi, i počē resti ispišćaje vet'vie i stvoreno bi stablo veliko.

I mimošadšu vrjemeni jednomu i prigodi se mimoiti putem tim nikomu arhibiskupu i s veliko prvadi ki bihu službenici nega. I počinuše pod sinju drjeva toga za trud. I podvigšim njim oči svoji na to drjevo, are biše veliko lipo. I vidiše na vsakom listu drjeva toga pisano: "Zdrava Marije, milosti pl'na, Gospod s toboju!" I t'gda vsi tako vsi otvrstje i čisto čtihu to pismo ki razumjehu. I čudovahu se vele ot toliko čudnago čuda! I počaše vjerovati stanovito da to drjevo čudnim zakonom tako listi. I zatim počaše pitati ljudi toga vladan'ja ča to more biti. I odgovoriše im da jedan hodac pogreben bi tu, i ot palice jego ka biše v nega grob vtrknuta izreste drjevo to. I kako imiše v čast Gospoju divu Mariju i vz'da imiše zakon pozdra-

vlati ju, kako po vas razumnih ljudeh i ispovjedajet se po tih slovesih, i ki njega znahu prije smrti spovidahu o njem. Tako da arhibiskup slugami poče iskati pod korenem drjeva toga. I najdoše *tjelo* ježe dl'go vrijeme ležalo bješe tu pod zemlju, vse *cjelo* i brez nijednoje nečistoti ni poroka. I vidiše da ta koren ishoždaše iz ust jего.

I ot toga d'ne bi *mjesto* to na veliku čast i počten'je mnogim, za milost Blažene Marije Divi. I tu skaza Gospod vsemogi v tom *mjesti* veliko čudes. I toga *cić* vsi hvalju v'zdajahu Gospodinu našemu Isuhrstu, ki za milost presvete divi Marije matere njega ne toliko samu dušu človjeka toga, na i *tjelo* poč'titi stvori za milost blažene Bogorodice v nebeskom vladan'ji sa anjeli *vmjestiti* stvori, a *tjelo* zarodnim zakonom brez nijednoga *vreda* pogrebena pod zemlju. Čudnovato ot toga *tjela*, tomu *drjebu* ot suha šćapa zapovidi iziti korenu i kitam s list'jem zelenijućim se. I na svakom pisano pozdravlenije slavne dive Marije, na slavu onogo ki jest počten'je i slava va vse *vjeki vjek* amen.